

ning mod en harmonisering af lønninger, skatter, dagpenge og sociale ydelser.

Når socialhjælp i alle landene angives i euro, bliver det lettere at sammenligne. Så vokser presset for ensartede ydelser.

Finansieringen af de sociale ydelser er imidlertid forskellig i de forskellige EU-lande. I Danmark betales de først og fremmest over skatten, og de kommer alle befolkningsgrupper til gode.

I de fleste andre EU-lande betales de sociale ydelser af arbejdsgiverne og lønmodtagerne og ydelsen afhænger af, hvor længe man har været i arbejde. Hvis Danmark presses til at gennemføre tilsvarende ordninger, vil personer uden tilknytning til arbejdsmarkedet, f.eks. arbejdsløse og husmødre, blive ringere stillet. Det betyder, at de skattebetalte ordninger som folkepension, førtidspension og arbejdsløshed vil mindskes. De offentlige udgifter på disse områder mindskes herved. Det betyder, at det pres på de offentlige finanser, som en harmonisering af skatterne vil indebære i Danmark, vil mindskes. Derfor går udviklingen i retning af færre skattebetalte ydelser og flere forsikringsprægede og arbejdsmarkedsprægede ordninger. Denne udvikling vil blive fremskyndet, hvis vi siger ja til at afskaffe kronen til fordel for euroen.

Fhv. økonomiminister, cand.polit. Ivar Nørgaard, sagde på Socialdemokratiets ekstraordinære kongres i Odense den 30. april 2000, at han "er overbevist om, at hvis vi er med, vil euroen blive brugt som argument for at harmonisere skatterne i EU, og så kan vi ikke opretholde den folkepension, vi har i dag".

Ivar Nørgaard vil holde fast i kronen og stemmer nej til euroen den 28. september.

6. Hensynet til de danske skatter og afgifter

Danmark har den højeste moms (25%) i EU. Danmark har også - bortset fra Sverige - de højeste afgifter på vin, spiritus, tobak og benzin i Europa. Når varerne frit kan bevæge sig over grænserne - uden toldkontrol - vil dette føre til grænsehandel: Danskerne vil i stor stil købe disse varer i Tyskland. Denne grænsehandel er allerede betydelig, men vil øges yderligere, hvis vi siger ja til euroen. I så fald vil priserne i Danmark og Tyskland nemlig blive opgjort i samme euromønt, og så kan de lettere sammenlignes.

Derfor bliver Danmark tvunget til at sænke disse afgifter. Om dette sker på vort eget initiativ eller som følge af, at man i EU enes om nogle maksimums- og minimumsgrænser for moms- og afgiftssatser er for øjeblikket uklart. Når det drejer sig om skat på aktieselskaber og skat af renteafkast, vil det i alle tilfælde være nødvendigt hurtigt at vedtage minimumssatser. I

modsat fald vil EU-landene efterhånden konkurrere disse skatter i bund i kampen for at tiltrække sig kapitalen.

Disse forhold betyder, at man må finde andre indtægtskilder til den danske stat, hvis vi skal kunne opretholde den offentlige service, som jo skal finansieres. Det kan blive vanskeligt. Indkomstskatten kan nemlig ikke tåle at blive sat yderligere op, for så flygter den bedst uddannede arbejdskraft til andre lande. Skat på jord og ejendomme er en mulighed, fordi jord og huse jo ikke kan "flygte" til udlandet. Politisk bliver det imidlertid nærmest umuligt i et parcelhusland som Danmark at skaffe flertal for en skrappere ejendomsbeskatning.

Derfor er løsningen nok, at de danske skatter og afgifter må falde, og at den dyre offentlige service samt en række sociale ydelser må beskæres. Da harmoniseringen af de sociale ydelser peger i samme retning, er det dén udvikling, vi må indstille os på. Dét er også dén udvikling, EU vil arbejde for. Går vi med i euroen, har vi ingen muligheder for at undgå disse store offentlige besparelser og sociale nedskæringer. Fhv. økonomiminister Ivar Nørgaard, som anbefaler at stemme nej til euroen, har påpeget dette forhold.

7. Hensynet til renten

Rentesatserne er i øjeblikket en lille smule højere i Danmark end i euroområdet. Det er en fordel for de danskere, som sparer op, men en ulempe for dem, der skal låne penge.

Den lidt højere rente kan betragtes som dén pris, vi må betale for vores frihed til at føre dén penge- og valutapolitik, som tjener Danmark bedst. En slags forsikringspræmie. Heri er intet nyt.

Danmark har i det meste af efterkrigstiden haft højere rentesatser end f.eks. Tyskland, men det har ikke forhindret, at Danmark er blevet ét af de mest velstående lande i verden. Gennemsnitsindkomsten er større i Danmark end i Tyskland. Forklaringen er, at det afgørende for produktion, økonomisk vækst og beskæftigelse ikke er renten, men realrenten. Det vil sige renten minus prisstigningerne - med andre ord: Dét, der kan købes for rentebeløbet.

I dag er denne realrente lavere i Danmark end i de fleste eurolande. Derfor er det reelt billigere at låne penge i Danmark end i euroland.

Hvis vi afskaffer kronen til fordel for euroen, vil rentesatserne sandsynligvis falde lidt. Men det er sværere at forudsige, hvad der sker med de reelle rentesatser (realrenten). Det vil også afhænge af prisudviklingen i Danmark og euroland.